

franskmændene gjorde i fodboldkampen i går, og de løber væk fra problemerne.

Er sandheden ikke, som vi så det ved finanslovforhandlingerne sidste år, at da det nødvendige skulle gøres, skulle venstrefløjen ind og gøre det? Da man skulle lave en opstramning sidste forår, hvem skulle gøre det? Det skulle venstrefløjen. Da man lavede finanslov sidste gang, hvem skulle gøre det? Det skulle venstrefløjen. Da man skulle lave pinsepakke, hvem skulle gøre det? Det skulle venstrefløjen.

Betyder det ikke – det er henvendt til hr. Buksti og til de borgerlige – at det med det brede samarbejde forudsætter, at man er villig til at gå ind og gøre det nødvendige? Og det er De Konservative og Venstre ikke.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jacob Buksti for at svare og derefter hr. Thorkild B. Fransgaard.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Til hr. Jann Sjursen og andre, som er bekymret over selvrosen: Hvis man ikke selv må, hvem skulle så?

Med hensyn til det der billede med fodboldholdet: Jeg sad også og tænkte på, at det da var godt, at de kvalificerede sig. Man kan så diskutere, om det er angrebet eller forsvaret, der er noget galt med, men vi fik jo trods alt fire points, og det synes jeg sådan set var helt godt klaret.

Til hr. Mogens Andreasen om pasningsgaranti og de regler: Der er sket en kraftig udbygning af børnetilbudene med 130.000 nye pladser over den seneste periode, og det er præcis det, som kommunaftalerne forsøger at tage højde for.

Til fru Ulla Tørnæs blot det, at jeg bliver helt øm om hjertet, når jeg hører om Venstres og andre borgerlige partiers omsorg for boligejerne og tænker på, hvad det var, man selv gennemførte i 1986 med kartoffelkuren, hvor man på ét år reducerede rentefradragets skattemæssige værdi fra 73 pct. til 30 pct., hvis det er sådan, vi inkluderer den strafgift, der var med. Der er ikke planer om yderligere sænkninger. Så som i andre sager skal fru Ulla Tørnæs altid tro på finansministeren.

Og til hr. Peter Skaarup: Det eneste, jeg vil sige om det, er, at der er ingen planer om at skære ned over for de ældre. Det står der ikke noget om i kommuneraftalerne man skal. Vi

har kommunalt selvstyre, som hr. Peter Skaarup om nogen her i salen jo kender til. Så det er bare med at gå i krig ude i kommunerne.

Til hr. Holger K. Nielsen: Jamen jeg er fuldstændig enig. Det var præcis det, der var budskabet i min tale: Hvis det er sådan, man vil samarbejde, så skal man også kunne samarbejde om den nødvendige politik. Hvis man ikke vil den nødvendige politik, er det lidt svært. Så er det jo, som man også har sagt fra borgerligt hold, at man må jo have en politik. Jeg har jo læst, at hr. Anders Fogh Rasmussen i flere aviser har sagt, at man må foretage et valg, og det er det valg, vi har måttet foretage.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Den socialdemokratiske ordfører og vor statsminister har sagt heroppefra, at de vil arbejde for fremgang for Danmark, de vil have orden i økonomien.

Ja, vi vil se nogle resultater. De nyeste tal fra Danmarks Statistik viser, at det offentlige forbrug er løbet løbsk. Eksperten er ikke bare stagneret, den er direkte faldende nu, men samtidig er det private forbrug også gået i stå. Alle de ting er et resultat af 5 års socialdemokratisk politik, hvor man har smadret erhvervslivets konkurrenceevne, og derfor kan erhvervslivet ikke sælge det, der er nødvendigt, i udlandet, og derfor har vi ikke den økonomi, som vi skal have her i samfundet.

Erhvervslivet venter spændt på, hvad regeringen agter at gøre for at rette op på de skader, man har gjort, så erhvervslivet måske igen har mulighed for at få nogle af de tabte markeder tilbage ude rundt omkring. Vi venter spændt på, hvad regeringen har tænkt sig at gøre for det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal selvfølgelig takke for den afstandstagen, der var til den fremlagte rapport om den kommunale økonomi år 2005. Uanset om det er en målsætning eller ikke en målsætning, så viser den rapport jo, hvad der sker, hvis vi bare fortsætter, som det kører i øjeblikket.

Det er jo en fremregning af konsekvenserne af den øjeblikkelige politik, og derfor er det jo en korrekt analyse, at år 2005 er væsentlige dele af den målsætning, regeringen udtaler sig om, skudt i sænk. Og så er det ikke bare en rapport og en prognose. Det er noget, der sker hver